

Een school voor levenskunst

Dromen hebben we allemaal. Maar die dromen ook daadwerkelijk uit laten komen is een ander verhaal. Sommige mensen lukt het. In deze nieuwe rubriek dromers die hun droom uit laten komen.

Jasja Nottelman is studentenpredikant en -pastor in onder andere Utrecht en Groningen.

Op 3 januari plaatste ze dit bericht op Facebook: 'Op de drempel van het nieuwe jaar zetten Harry Veenstra en ik een spannende stap. We hebben het voormalig schoolgebouw in Visvliet (Groningen) gekocht. We gaan er wonen én stellen het open voor gasten/meelevers en activiteiten.

En er is genoeg ruimte voor een moes- en bloementuin!'

TEKST GRECO IDEMA BEELD JASJA NOTTELMAN

Gefeliciteerd! Heeft het besluit te gaan kopen lang geduurd?
"Het ging eigenlijk vliegensvlug. Eind oktober zagen we het te koop staan, we zijn meteen gaan kijken. De volgende dag een bod gedaan en na ruim een week werd het ons gegund door de verkopers. We wonen er sinds half januari. Binnen een dag hadden we besloten om

het te kopen en ons eigen huis was binnen een dag verkocht."

Een droom die uitkomt?

"Absoluut! We waren al een tijd op zoek naar een geschikte plek in Groningen. Mijn man Harry komt er vandaan en wilde graag terug. We hebben allebei in de stad Groningen gestudeerd en nu zijn we na 22,5 jaar terug in het Noord'n. De plek is fantastisch: een voormalig

schoolgebouw dat tot 2012 als school is gebruikt. Daarna heeft er ruim zes jaar een bedrijf in gezeten. De directeurs van het bedrijf hebben het heel goed opgeknapt: onder andere met 24 zonnepanelen op het dak. We hebben amper een verfkwaast in handen gehad. Visvliet is een klein dorp, met ons erbij 283 inwoners. Maar erg actief: we kijken uit naar allerlei vormen van samenwerking."

Wat willen jullie met het schoolgebouw gaan doen?

“We noemen het ‘de School’ met als ondertitel: Vol van alledaags leven. Het idee is dat het een school voor levenskunst wordt. Waar je op adem kunt komen, in de tuin kunt werken, muziek kunt luisteren of een (strip) boek uit de kast pakt om lekker te gaan lezen. Harry heeft z’n leven lang boeken en platen verzameld, die krijgen nu allemaal een plek en mensen mogen er van meegenieten. In het voormalige kleuterlokaal kunnen goed evenementen worden georganiseerd: theater, muziek en trainingsdagen. De school is zo groot dat er ook mensen kunnen overnachten. Om dat goed mogelijk te maken willen we zoals het nu lijkt de zolder gaan verbouwen.”

Ik denk nu aan een moderne kloostercommunity, maar is dat ook waar jullie aan denken?

“We vormen zelf de basis van onze community en mensen kunnen kort of langer meeleven. We zeggen bewust meeleven; dat betekent dat je dan meedoet in ons ritme en mee zorgt voor elkaar en voor het gebouw. We hebben inspiratie

gevonden in het leven zoals de zusters Augustinessen in Casella (Hilversum) leven en mensen laten meeleven. Ook Taizé is een inspiratiebron: je kunt er voor een gering bedrag terecht en je helpt mee om de plek prettig leefbaar te houden. Afgelopen zomer hebben we een weekje meegeleefd in de Huijberg in Huijbergen, ook dat vonden we een fijne plek met veel aandacht voor alles wat de aarde brengt en een laagdrempelige vorm van spiritualiteit die we allebei als prettig ervoeren.”

Waarom een schoolgebouw in Groningen en niet in Noord-Brabant of de Randstad? Groningen is ver weg...

“Nou, die vraag hoeven we eigenlijk niet te beantwoorden. Het was voor ons vrij duidelijk dat het Groningen moest worden. En of het ver weg is, dat is maar net waar je vandaan komt! Een beetje pelgrim heeft er wel een reis voor over.”

Wat wordt de grootste uitdaging?

“Met een stortvloed aan ideeën en enthousiasme is het de uitdaging niet te hard van stapel te lopen

en rustig de dingen stap voor stap te doen. Vooral nog is het eerste plan een semihorecakeuken om maaltijden voor grotere groepen te kunnen verzorgen.”

Je blijft werken in Utrecht en Groningen?

“Vooreerst blijf ik werken in Utrecht bij de Oecumenische Janskerkgemeente en het Interkerkelijk Platform Studentepastoraat Utrecht (IPSU), maar ik vermoed dat ik wel in Groningen mijn licht ga opsteken of ik me hier nuttig kan maken. Aan de PThU blijf ik ook werkzaam, met vestigingen in Groningen en Amsterdam gaat dat lukken. Het zou maar zo kunnen dat er op niet al te lange termijn een heidag van de PThU in Visvliet kan plaatsvinden, mits coronaproof natuurlijk.”

Wat zou je tegen die lezers willen zeggen die graag eens een keertje willen langskomen als alles klaar is?

“Wees welkom! Kijk vooral eens op www.deschoolvisvliet.nl en abonneer je op de nieuwsbrief, dan krijg je een beetje idee van de sfeer en de mogelijkheden.” <